

ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ Σ' ΕΝΑ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑΣ

ΘΑΝΑΣΗ ΚΩΣΤΑΒΑΡΑ

Θυμάρι άνθισμένο, ανάμεσα
σὲ μάρμαρο ἄσπρο, ἐλιά και θάλασσα·
ἀνάβρα ἀπὸ κρουστά τραγούδια κλέφτικα·
πέτρα ἀπὸ θρύλο·
χῶμα
ἀπὸ θυσία και λεβεντιά!

*

Ποῦ νὰ σὲ κρύψω, νὰ μὴ σ' εὔρει ἄρρώστια, πίκρα θάνατος;
Πῶς νὰ σὲ κάψω μέσα μου
πρὶν νὰ σὲ φάει ἡ σκλαβιά;
Δάση ἀνάμεσα ἀπὸ καρτέρια ἀθάνατα·
νερὰ ἀγιασμένα ἀπὸ μπουρλότα, μοιρολόγια κι' ὄνειρα·
βουνὰ πελώρια ἀπὸ σκλαβιάς μεσάνυχτα
κι' ἀτίθασα πρωῒνα.

*

Δὲ σὲ χωράει ὁ χρόνος.
Ἡ ἀγάπη δὲ σοῦ φτάνει.
Δὲ σὲ κρατάει
φωτιά ἀπὸ πίστη κι' ἔξαψη ἡ ματιά.
Ἄσε νὰ κλάψω μόνο τὰ γυμνά σου χέρια·
τὰ βουβά σου βάσανα,
ὅταν σοῦ παίρνουν τὰ χλωρὰ τριαντάφυλλα
και φέρνουν πίσω τὰ νεκρὰ πουλιά.
Ἄσαν μὲς σὲ γιορτάσια, φίδια ποῦ ζέστανες στὸν κόρφο σου
δόντια ἀκονίζουν ἀπ' τὸ κέφι σου
γυαλίζουν μπαμπεσιῶς χαμόγελα
κι' ὀπλίζουν δόκανα κρυφά.

*

Ἄϊντε μωρὲ καρδιά δαρμένη, προδομένη, ἀθάνατη.
Ἄϊντε μωρὲ ἀπονήρευτη ἄνοιξη·
αὔρα τῆς αὔρας
φλόγα τῆς φλόγας
λεβεντιά,

ποῦ λησμονᾶς, παλεύεις, πέφτεις κι' ἀνασταίνεσαι
μ' ἓνα τραγούδι πυρκαγιά, μ' ἓνα λουλούδι γλύκα
ἄνεμε, θάλασσα, στεριά
ποῦ ἀπ' τὴ σκλαβιά σας βγήκα.
Ἡ λευτεριά φωλιάζει κάτω ἀπ' τὴ σκλαβιά
διαμάντι στὰ μουγγὰ σκοτάδια.
Ξεσπάει σὲ μιὰ φωτιά περήφανη
βαστάει μιὰ γοητεία παράφορη
ἀπὸ σκληράδα και ὁμορφιά.

*

Ἄλλα τὰ στήθεια εἶναι βουνὰ ἀπὸ πέτρα.
Ἄλλα τὰ μάτια εἶναι γυμνὰ σπαθιά.
Μὰ ὅλα τὰ καρδιοχτύπια δὲν μιᾶν σάν καριοφύλια κλέ-
[φτικα
ὅλα τὰ χέρια δὲν κρατᾶν μιὰ λεβεντιά βουνίσια.

*

Ἡ μπαμπεσιὰ πηδάει κρυφὰ
τις μάντρες τὰ μεσάνυχτα.
Σμίγει μὲ τὸ χαλάζι ποῦ αὔριο καίει τὰ σπῖτια καίει τις
[θάλασσες
ἀνοίγει μυστικά, στὰ σύννεφα, περάσματα,
κρυφογελάει καθὼς πουλάει τὴ λευτεριά
καθὼς γλυστράει στὸν κόρφο τῆς
πουγγιά,
ἀπὸ ψευτιά
σκοτάδι
θάνατο.

*

Τοῦτες οἱ πίκρες δὲν ξεχνιόυνται εὐκολα.
Αὔριο θὰ βγοῦν ξανά μὲ κλαδευτήρια οἱ περιβολάρηδες.
Θὰ μοῦν μὲς στὰ νερὰ οἱ νησιώτισσες
μὲ δυνατὰ καμάκια
Θὰ στήσουν ἄγριες ξόβερρες
στὰ δάση τὰ παιδιά.
Μόνο ποῦ τώρα ὁ λύκος τριγυρνάει στὶς προδομένες
στάνες μας·
μόνο ποῦ τώρα ὁ πόρφυρας
βαράει καρτέρια ὡς τ' ἄβαθα·
χυμάει ὁ γύπας και χαλάει
τ' ἄγουρα περιστέρια.